1880449

Animal Farm مزرعه حيوانات

از سری کتابهای دو زبانه انتشارات گویش نو

سرشناسنامه: اُرول، جورج، ۱۹۵۰–۱۹۰۳م. Orwell, George

عنوان و نام پدیدآورنده:مزرعه حیوانات، Animal Farm/

جورج أرول؛مترجم آزاده دادفر.

مشخصات نشر:تهران: گویش نو، ۱۳۹۲.

مشخصات ظاهری: ۱۹۵ص.

فروست: ... سری کتابهای دوزبانه انتشارات گویش نو.

شانک: ۹-۴۴-۲۸۳۶-۰۰۶-۸۷۸

وضعيت فهرستنوبسي:فيها

بادداشت:عنوان اصلي: Animal Farm

یادداشت:این کتاب نخستین بار در سال ۱۳۴۸ تحت عنسوان «قلعمه حیوانات» با ترجمه امیس امیرشاهی توسط فرانکلین منتشر شده است.

عنوان دیگر: قلعه حیوانات

موضعع: داســتان های انگلیسی -- قرن ۲۰م. شداسه افزوده: دادفر،آزاده، -۱۳۶۳، مترجم

رده بندي كدرونج ۱۳۹۲ كن ۱۷۸ الف ۱۳۲۲ رده بندی دیویی ۹۱۲/۸۲۳

شماره کتابشناسی ملار،۲۸۵۵

ناشر: گویش نو

نام كتاب:مزرعه حيوانات Animal Farm نویسنده: جورج اُرول George Orwell مترجي: أزاده دادفر

طراح و صفحه آرا: شبوا شجاعی

تیراژ: ۵۰۰

چاپ:چهارم ۱۴۰۲

شانک: ۹۷۸-۶۰۰-۶۳۸۲-۴۴-۹

آدرس: خـ انقلاب، خـ فخررازی، خـ وحید نظری شرقی، پلاک۶۱، واحد۱۲ B

تلفن ۵۰-۹۹۵۶۰۴۹

تلفن مرکز پخش انتشارات مهدیس ۸-۶۶۴۷۶۵۷۶

فهرست

introduction	4
مقدمه	7
خلاصه داستان	8
فصل اول / Chapter1	10
فصل دوم / Chapter2	27
	43
فصل سوم / Chapter4 فصل چهارم / Chapter4 فصل پنجم / Chapter5 فصل پنجم / Chapter6	57
فصل پنجم / Chapter5	68
	88
	105
فصل هشتم / Chapter8	127
فصل نهم / Chapter9	153
فصل دهم / Chapter10	175

Introduction

George Orwell's real name was Eric Blair. He was born in 1903 in India, where his father worked as a government officer in the Bengal civil service. He was taken back to England as a small child, and although his family had little money, he won a place at Eton, one of England's leading private schools. He therefore grew up as a poor boy in a setting in which social class was vitally important and poverty was looked down on.

In 1922 Orwell joined the police force in Burma. While he was there he read widely and found out a great deal about the country. He became increasingly ashamed of his own role in the country as he realised the extent to which the Burmese were ruled by the British against their will. He went on leave in 1927 and decided not to return.

For the next few years Orwell chose to experience a life of poverty. He lived in London and Paris, mixing with the homeless, the unemployed and low-paid workers. When he had no more money himself, he took a job as a dishwasher in a Parisian hotel. He also began to write about his experiences.

When he returned to London he continued to write. His first book was published under the name of George Orwell because, he said, he was not proud of his own name. He became a teacher, but had to abandon this as a result of bad health. He worked for some time in a bookshop. Then, in 1936, he married Eileen O'Shaughnessy and moved out of London to live in rural Hertfordshire, where he ran a village shop.

When the Spanish Civil War started, however, Orwell felt that he should travel to Spain. His intention was to observe the situation and write about it. Once there, though, he soon became involved in the fighting on the Republican side. He was wounded in the

fighting, and escaped with his wife across the border to France. In 1938 he became seriously ill, so when the Second World War for the windmill. Then there were lamp oil and candles for the house, sugar for Napoleon's own table (he forbade this to the other pigs, on the ground that it made: them fat), and all the usual replacements such as tools, nails, string, coal, wire, :scrapiron, and dog biscuits. A stump of hay and part of the potato crop were sold off, and the contract for eggs was increased to six hundred a week, so that year the hens barely hatched enough chicks to keep their numbers at the same level. Rations, reduced in December, were reduced again in February, and lanterns in the stalls were forbidden, to save oil. But the pigs, seemed comfortable enough, and in fact were putting en weight if anything. One afternoon in late February a warm, rich, appetising scent, such as the animals had never smelt before, wafted itself across the yard from the little brew house, which had been disused in Jones's time, and which stood beyond the kitchen. Someone said it was the smell of cooking' barley. The animals sniffed the air hungrily and wondered whether a warm mash was being prepared fur their supper. But no warm mash appeared and on the following Sunday it was announced that from now onwards all barley would be reserved for the pigs. The field beyond the orchard had already been sown with bar1ey. And the news soon leaked out that every pig was now receiving a ration of 11 pint of beer daily, with half a gallon for Napoleon himself, which was always served to him in the Crown Derby soup tureen.

But if there were hardships to be borne, they were partly offset by the fact that life nowadays had a greater dignity than it had had before. There were more songs, more speeches, more processions. Napoleon had commanded that once a week there should be held something called a Spontaneous Demonstration, the object of which was to celebrate the struggles and triumphs of Animal Farm. At the appointed time the animals would leave their work and march round the precincts of the (arm in military formation, with the pigs leading, then the horses, then the cows, then the sheep, and then the poultry. The dogs flanked the improved conditions of all animals, and a set of seven commandments are prepared by which they will all try to live. The most important of these commandments is that "All animals are equal". The story describes how these ideals gradually disappear, and the events that then follow.

www.ketalo.in

مقدمه

اسم اصلی جرج اورول، اریک بیلر بوده است. او در سال ۱۹۰۳ در هند به دنیا آمد. پدرش به عنوان افسر دولت در ارتش محلی بنگال کار می کرد. هنگامی که خردسال بود به انگلستان برگشت وبا وجود اینکه پدرش پول زیادی نداشت، او در محلی به نام اتن که یکی از مدرسههای خصوصی انگلستان بود، تحصیل کرد. بنابراین او به عنوان یک پسر فقیر در محیطی بزرگ شد که طبقهٔ اجتماعی و فقر، بسیار مهم بود.

در سال ۱۹۲۲ اورول به نیروی پلیس در برما پیوست. در طول آن زمان او به مطالعهٔ وسیع دربارهٔ آن کشور احساس خود در آن کشور احساس شرمندگی می کرد زیرا او این حقیقت را کشف کرد که قوانین برمایی بوسیلهٔ انگلیسیها و برخلاف خواستهٔ آنها گذاشته شده است. او در سال ۱۹۲۷ آنجا را ترک کرد و تصمیم گرفت که دیگر به آنجا برنگردد.

برای چند سال بعد هم اورول زندگی فقیرانهای را تجربه کرد. او در لندن و پاریس زندگی کرد و در طول آن سالها طعم بیخانمانی، بیکاری و کارهایی با درآمد کم را چشید. و قتی کم دیگر برول زیادی برای او نمانده بود، او در یک هتل پاریسی به عنوان کارگری که طرفه میشست، شروع به کار کرد. همچنین اورول شروع به نوشتن دربارهٔ تجربیانی کرد.

وقتی او به لندن برگشت باز هم نوشتن را ادامه داد. کتاب اولس بانام جرج اورول انتشار یافت. زیرا نسبت به اسم اصلیش احساس افتخار نمی کرد. او معلم شد اما به دلیل بیماری این کار را ترک کرد. او برای مدتی در کتاب فروشی کار کرد، سپس در سال ۱۹۳۶، با الین اوشانسی ازدواج کرد و به لندن نقل مکان کرد تا در هرت فرت شایر زندگی کنند. او در آنجا مغازهای روستایی باز کرد. وقتی که جنگ داخلی اسپانیا آغاز شد، او احساس کرد که باید به اسپانیا سفر کند. قصد او این بود که شرایط را از نزدیک درک کند و دربارهٔ آن بنویسد. او وارد جنگی شد که خود طرفدار جمه وری بود. او در جنگ زخمی شد و با همسرش به طرف مرز فرانسه فرار کردند.

خلاصهی داستان

مزرعه سالی موفقیت آمیر را پشت سر گذاشته بود، اما هنوز مشکل کمبود پول و بودجه وجود داشت. در آنجا کوپه ای از آجر،شن و سیم و مفتول برای ساخت مدرسه خریداری شده بود و همچنین ذخیره کردن پول برای شروع کار آسیاببادی لازم بود.

روغین چراغنفتی و شیرینی و شکر تنها روی مینز ناپلئون قرار داشتند(او آنها را برای دیگر خوکها بهدلیل آنکه آنها را چاق میکند، قدغین کرده بود)، و بهجای آن به آنها، ایزار، چنگال،زد، زغال، مفتول، آهی قراضه و بیسکویت سگ میداد.

ریشه یونجهها و قسمتی از محصول سیبزمینی فروخته شده بودند و قرارداد فروش تخمصرغ به ششصد عدد در هفته افزایش پیدا کرده بود، بنابرایی در آن سالها مرغها به افدازهٔ کافی تخمگذاری میکردند تا تعدادشان متعدل باقی بمانید. سیهمیه ما تیا ما دسیامبر کاهش پیدا کرد و در ماه فوریه این مقیدار خیلی بیشتر کم شد و حتی روشین بودن فانوسها در اصطبل برای ذخیرهٔ نفت ممنوع اعلام شد.

اما خوکها راحت به نظر میآمدند و هر روزید وزنشان اضافه میشد. در یک عصر اواخر فوریه بویی مطبوع و گرم و اشتهآور و آنجیون که تا به حال به مشام حیوانات نرسیده بود، در حیاط از اتاق شرابسازی که از زمان جونز بیاستفاده مانده بود، به مشامشان رسید.

یکی گفت که این بوی جوی پخته است. حیوانات با گرسنگی و با طمع هوا را بو کشیدند و در این فکر بودند که آن خوراک دارد برای شام آنها درست می شود. اما هیچ غذای گرمی دیده نشد و از یک شنبه اعلام شد که از این به بعد همهٔ جوها باید برای خوکها باشد. در مزرعه ای آن طرف تر از باغ میوه جو کاشته شده بود و این خبر به زودی پیچید که هر خوک از حالا می تواند سهم روزی یک پیمانه شراب را دریافت کند و همچنین سهم ناپلئون نصف گالون شراب بود که همیشه برای او باید در ظرف سوپخوری کرون دربای سرو می شد.

اگر سختی و ناملایمتی وجود داشت، همه به خاطر این حقیقت که زندگی آنها خیلی باشیکوهتر و بهتر از قبیل است، آن را تحمیل می کردند. آوازها، سخنرانیها و حرکتهای دستهجمعی بیشتر شده بود. ناپلئون روزی یکبار در

هفته بهخاطر شادی؟

و کوششهایشان در مزرعه حیوانات بهبرگزاری مجمعهای خودجوش می پرداخت. در زمان مقدر حیوانات کارشان را کنار می گذاشتند و به صورت نظامی و شکلی که خوکها فرمانروایسی آن را به عهده داشتند در اطراف مزرعه رژه می فتند.

در رأس آنها خوکها، سپس اسبها و بعد از آن گاوها و بعد گوسفندها و بعد مرغ و خروسها بودند. سگها هم در اطراف آنها برای بررسی شرایط همهٔ حیوانات پرسه میزدند. هفتفرمان هم آماده شده بود که نکته اساسی و مهم در این فرمان این بود که "همهٔ حیوانات برابرند."

در ادامه داستان به شرح چگونگی محو شدن تدریجی این ایدهها و نظریهها و همچنین حوادثی که در ادامه رخ میدهد، می بردازد.

